

Turinys

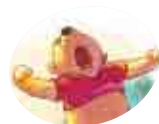
Pavasaris atėjo! 7

Užduotis lietingą dieną 23

Pokyčiai gamtoje 37

Žvaigždžių stebėjimas 53

Spalvingas ruduo 69

Pasiruošimas žiemai 83

Pirmosios sniegės 99

Atsargos žiemai. 113

Pūkuotukas buvo meškiukas,

kuris beveik niekada
niekur neskubėdavo. Nebent
nuspręsdavo aplankyti draugus
tikėdamasis šio-bei-to užkrimsti
arba sprukdavo nuo bičių
spiečiaus, įsikūrusio medaus
medyje.

Tačiau vieną gražią
pavasario dieną lėtai sau
pėdindamas per Šimtamybę
girią ir niūniuodamas murmelę
Pūkuotukas atkreipė dėmesį, kad
visi sutikti gyvūnai kažkur be galo
skuba.

Pavasaris atėjo!

Pavyzdžiui, paukšteliai be atokvėpio plasnojo, vasnojo pirmyn ir atgal sukdami lizdus ir ieškodami kirminėlių.

– **Čirr, čirr!** – vienas jų sučirškė Pūkuotukai.

– A, taip, suprantu, – tarė Pūkuotukas kaip galima mandagiau, nes buvo tvirtai įsitikinęs, kad visada reikia

atsiliepti, kai kas nors tave

kalbina, net jei tas kas nors

tėra mažas užsiėmęs

paukštelis. – Panašu,

kad tu labai skubi,

todėl prašau, nesileisk

gaišinamas, –

draugiškai pridūrė jis.

Paukšteliai nuskridus

Pūkuotukas tapeno toliau.

Po kurio laiko pasimatė
Paršelio namelis.
Paršelis, kaip įprastai,
šlavė prieangį, nors
Pūkuotukas negalėjo
nepastebėti, kad
šiandien draugas sukosi
greičiau ir energingiau nei
įprastai.

– Kaip laikaisi, Paršeli? –
paklausė Pūkuotukas.

– Labai atsiprašau, Pūkuotuk, bet dabar negaliu su tavimi plepėti. Užsiimu pavasarine ruoša! – džiugiai pranešė Paršelis. – Baigęs **šluoti** noriu **išplauti** grindis, paskui išvalyti langus ir...

Šiam vardijant nepabaigiamus darbus Pūkuotukas tyliai nudzimbino šalin. Jį apėmė milžiniškas nuovargis vien išklausius tą begalinį sąrašą darbų, kuriuos planavo nuveikti jo draugas.

Vieną šiltą vasaros vakarą Pūkuotukas ir jo draugai mėgavosi vakariene lauke. Greitai Jonukas, Tigras ir Riukas patraukė žaisti gaudynių, o Pelėda juos stebėjo. Pūkuotukas mėgo žaidimus ne mažiau už bet kurį kitą meškiuką, bet liko prie stalo ketindamas kruopščiai išlaižyti **morkų ir medaus sriubos** likučius savo lėkštėje.

– Nepaprastai skanu, – atsiduso Pūkuotukas, kai lėkštėje neliko nė lašelio sriubos. – Mano pilvelis sako, kad laikas traukti į lovą.

– Jokiu būdu negali eiti miegoti, Pūkuotuk! – sušuko Jonukas.

– Visiškai teisingai, – pritarė Pelėda. – Mes juk sutarėme vakaroti iki sutemų, o paskui **stebėti krintančias žvaigždes!**

– Sutarėme? – Pūkuotukas pasikasė pakaušį stengdamasis prisiminti, ar iš viso su kuo nors tarėsi. Bet jei jau Pelėda tvirtina, kad jie susitarė nemiegoti, tai greičiausiai tiesa, nes Pelėda – viena protingiausių Pūkuotuko draugų.